

Θαυμαστή παρέμβαση του Αγίου Ραφαήλ σε Νέο εγκεφαλικά νεκρό

/ [Γνώμες](#)

Τη Λαμπροτρίτη 17-4-2001 τιμήθηκε μέ την επιβεβλημένη λαμπρότητα στήν Ιερά Μονή Αγίου Ραφαήλ Γρίβας η μνήμη των νεοφανών αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

Στή γιορτή προσήλθαν ο μαθητής Λυκείου Απόστολος Ιω. Γκαζέπης από την Τερπνή Νιγρίτας Ν. Σερρών μέ τη μητέρα του Ευσταθία και άλλους συγχωριανούς, και διηγήθηκε ενώπιον του Μητροπολίτου, των στρατιωτικών Αρχών, του Καθηγουμένου της Μονής και προσκυνητών το συγκλονιστικό προσωπικό θαύμα διασώσεως από δυστύχημα. Ιατρικώς ήταν αδύνατη και η παραμικρή περίπτωση ανανήψεως λόγω του εγκεφαλικού θανάτου που επήλθε μετά από βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση. Συγγενείς άλλων ασθενών έκαναν προσπάθεια νά πείσουν τους γονείς γιά τη δωρεά οργάνων του! Όμως, η βαθειά πίστη της μητέρας που παρακαλούσε νυχθημερόν επί οκταήμερο τους νεοφανείς Αγίους έξω από την Εντατική συνέβαλε στήν ανάνηψη και αποθεραπεία του υιού της, ο οποίος

αξιώθηκε νά δει και τους Αγίους. Τη συγκλονιστική διήγηση μαγνητοφώνησε ο διευθυντής του “Ράδιο-Επιλογές” Πολυκάστρου και τη μετέδωσε από τον τοπικό ραδιοσταθμό.

Στήν ενυπόγραφη καταγραφή του φοβερού συμβάντος η κ. Ευσταθία Γκαζέπη, μητέρα του Αποστόλου, διηγείται τις τραγικές μέρες ώς την ανάνηψη του γιού της. Ανήμερα της Ζωοδόχου Πηγής και της Αγίας Ειρήνης (5-5-2000) ο 17χρονος Απόστολος συγκρούστηκε μέ το μηχανάκι του μέ ένα αυτοκίνητο. Από το Ε.Σ.Υ. Νιγρίτας τον διεκόμισαν επειγόντως στό Νοσοκομείο Σερρών. Αλλόφρων η μητέρα έσπευσε στό Νοσοκομείο και τον βρίσκει πάνω στό φορείο καθώς τον μετέφεραν γιά τον αξονικό τομογράφο. Δέν επέτρεψαν στή μητέρα νά παρευρίσκεται, μόνο στόν κουνιάδο της, στόν οποίο μάλιστα είπαν ότι όλα ήταν κατεστραμμένα σάν νά είχε πέσει βόμβα στόν εγκέφαλό του (!), ήταν εγκεφαλικά νεκρός. Στόν πατέρα του παιδιού τόνισαν ότι, αν κατόρθωναν νά σταθεροποιήσουν την πίεση του εγκεφάλου χωρίς επιπλοκή, υπήρχε μιά ελπίδα ανάνηψης. Τόν είχαν διασωληνωμένο, σε καταστολή. Τά πρώτα τρία εικοσιτετράωρα πολύ κρίσιμα.

Η μητέρα ξημερώθηκε προσευχόμενη στό Χριστό, την Παναγία, τους Αγίους. Το πρωί ζήτησε και της έφεραν στό Νοσοκομείο βιβλία θαυμάτων του αγίου Ραφαήλ κι άρχισε νά διαβάζει και νά παρακαλεί συνέχεια μέρα νύχτα εκ περιτροπής μαζί μέ όσες συγγενείς και γειτόνισσες συμπαραστέκονταν. Στά ελάχιστα λεπτά που εισερχόταν στήν Μ.Ε.Θ. σταύρωνε το γιό της μέ λαδάκια από προσκυνήματα διαφόρων Αγίων.

Τόν ασθενή παρακολουθούσε ο νευροχειρουργός κ. Βόγας, τον οποίο μετακαλούσε η οικογένεια, καθώς το Νοσοκομείο δέν είχε δικό του νευροχειρουργό. Στό τρίτο εικοσιτετράωρο, η εγκεφαλική πίεση ανέβηκε, ο εγκέφαλος αιμορραγούσε, το παιδί χανόταν. Στήν απελπισία τους θέλησαν νά φέρουν κι άλλο γιατρό, παρ’ ότι ο νευροχειρουργός τους διαβεβαίωσε ότι δέν ήταν ζήτημα ιατρικής φροντίδος, αλλά επιδείνωσης της καταστάσεως. Κάλεσαν τον κ. Νικόλαο Μπασκίνη από την Θεσσαλονίκη.

Και ο νέος γιατρός επιβεβαίωσε την κρίσιμη κατάσταση μέ τα αιματώματα, ιδίως στό πίσω μέρος του εγκεφάλου, μέ αμφίβολη την ανάνηψη. Υπήρχε μιά μηδαμινή ελπίδα νά κάνουν χειρουργική επέμβαση. Οι γονείς συγκατατέθηκαν. Διαπιστώθηκαν περισσότερα τραύματα από όσα έδειχνε η τομογραφία, ο εγκέφαλος ήταν πρησμένος, άφησαν ανοιχτό το κρανίο και περίμεναν την εξέλιξη. Το παιδί συνέχισε νά βρίσκεται σε κώμα, μέ μηδανική πρόβλεψη σωτηρίας γιά τόσο σοβαρή κατάσταση. Όταν έφυγαν οι νευροχειρουργοί, οι άλλοι γιατροί τους κάλεσαν νά τους πούν ότι το παιδί ήταν εγκεφαλικά νεκρό.

Παρασκευή βράδυ, 7 μέρες από το δυστύχημα, τα τέστ εγκεφαλικού θανάτου ήταν θετικά. Η εφημερεύουσα γιατρός τους είπε νά πάρουν κουράγιο, τουλάχιστον είχαν άλλο ένα παιδί, δυστυχώς ο Απόστολος έσβηνε, μόνο η καρδιά του κτυπούσε! Η μάνα του παιδιού μέ αβάσταχτο πόνο παρακαλούσε τον Κύριο νά αναστήσει το παιδί της, όπως ανέστησε το Λάζαρο. Ένωσε μέσα της μιά φωνή, μιά πληροφορία εσωτερική, νά μην απελπίζεται, όσο ανάπνεε ο Απόστολος.

Όλο αυτό το διάστημα μέρα νύχτα οι γονείς, οι συγγενείς, οι συμμαθητές, οι γνωστοί προσεύχονταν γιά τον Απόστολο. Επικοινωνήσαν μέ το Μοναστήρι του Αγίου Ραφαήλ στην Μυτιλήνη και μέ το Μοναστήρι μας στή Γρίβα και παρακάλεσαν νά μνημονεύεται το όνομα του παιδιού. Τήν Τρίτη, που είχε μεσολαβήσει, η μητέρα πήγε στό Ναό της Παναγίτσας στις Σέρρες, όπου ψάλλεται παράκληση στους νεοφανείς Αγίους. Ο Ιερέύς της έδωσε βιβλίο μέ θαύματα της αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας, διάβασε γιά την ανάνηψη ενός βαρύτερα τραυματισμένου και πήρε κουράγιο.

Το Σάββατο (13-5-2000), καθώς περίμενε γιά την ενημέρωση, ένωσε νέα εσωτερική πληροφορία νά κάνει κουράγιο, και το παιδί της θά γιατρευόταν. Πράγματι, από κείνη τη μέρα άρχισαν κάποια σχετικώς ευνοϊκά σημεία: 7 τέστ εγκεφαλικού θανάτου θετικά, 2 αρνητικά! Το μεσημέρι βελτιώθηκε περισσότερο η κατάσταση, τα μισά τέστ θετικά τα μισά αρνητικά!

Σημαδιακά ενύπνια στενών συγγενικών προσώπων αναπτέρωναν τις ελπίδες τους γιά ουσιαστική βοήθεια της Παναγίας και των νεοφανών Αγίων. Η αδελφή της είδε τους τρεις Αγίους νά της παραστέκονται στό διάδρομο έξω από την Εντατική και νά της κάνουν ένεση μέ μιά σύριγγα στή σπονδυλική στήλη, λέγοντας: Πήγαμε μέσα στόν Απόστολο, τώρα αυτή χρειάζεται δύναμη. Και ο μικρός της γιός ο Ηλίας είδε τον αδελφό του νά του λέει: Πάμε νά ανάψουμε τα καντηλάκια στό Εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής. Πράγματι το είπε στή γιαγιά του, πήραν λάδι και πήγαν και τα άναψαν παρακαλώντας γιά τη ζωή του Αποστόλου.

Ο εγκεφαλικά νεκρός, ανέλπιστα γιά τα ιατρικά δεδομένα, άρχισε νά συνέρχεται! Τά τέστ εγκεφαλικού θανάτου ήταν αρνητικά πλέον. Ήμερώματα εκείνης της μέρας μιά άλλη θεία του είδε στόν ύπνο της πως της τηλεφωνούσε μιά άγνωστη γυναίκα γιά νά της πεί ότι ο Απόστολος ξύπνησε. Ποιά είσαι εσύ, τη ρώτησε. «Είμαι η αγία Γλυκερία» αποκρίθηκε. Η Αγία γιορτάζει στις 13 Μαΐου!

Στό ενημερωτικό ιατρικό σημείωμα ο νευροχειρουργός κ. Ευάγγελος Βόγας αναφέρει τα εξής:

«... Από το ιστορικό που πήρα από τους εφημερεύοντες συναδέλφους, ο ασθενής

κατά την άφιξή του στα Εξωτερικά Ιατρεία βρισκόταν σε συγχυτικοδιεγερτική κατάσταση, αλλά είχε επαφή με το περιβάλλον, χωρίς νά παρουσιάζει εστιακή νευρολογική σημειολογία. Κατά τη διάρκεια της εξέτασής του στον αξονικό τομογράφο, χρειάσθηκε να διασωληνωθεί, γιατί περιέπεσε σε κωματώδη κατάσταση. Στην αξονική τομογραφία εγκεφάλου, βρέθηκαν τα εξής: κάταγμα ινιακού οστού αριστερά με υποκείμενη θλάση στο αριστερό ημισφαίριο της παρεγκεφαλίδας, εκτεταμένες αιμορραγικές θλάσεις στον δεξιό μετωπιαίο λοβό και σύστοιχο λεπτό υποσκληρίδιο αιμάτωμα, παρεκτόπιση της μέσης γραμμής προς τα αριστερά και οι δεξαμενές της βάσης του εγκεφάλου ήταν κλειστές.

» Αποφασίζεται να αντιμετωπισθεί συντηρητικά και μεταφέρεται στην Μ.Ε.Θ. Τοποθετείται καθετήρας μέτρησης ενδοκράνιας πίεσης, και από την τρύπα που διανοίγεται στην σκληρά μήνιγγα για να τοποθετηθεί ο καθετήρας ενδοπαρεγχυματικά, εξέρχεται ποσότητα του υποσκληριδίου αιματώματος. Η πρώτη μέτρηση ενδοκράνιας πίεσης είναι 42 mm Hg. Χορηγούνται υψηλές δόσεις πεντοθάλης για πρόκληση βαρβιτουρικού κώματος και η ΕΠ κρατιέται σε φυσιολογικά επίπεδα με ταυτόχρονη χορήγηση μαννιτόλης. Στις 7.5.2000 παρουσιάζει πολυουρία (24 lit/24ωρο - βλάβη υποθαλάμου;), αλλά η ΕΠ ελέγχεται και οι κόρες είναι ισομεγέθεις και αντιδρώσες στο φως.

» Τις απογευματινές ώρες της 8.5.2000, παρουσιάζει αύξηση της ΕΠ, η οποία πολύ δύσκολα ελέγχεται και η δεξιά κόρη δεν αντιδρά στα φωτεινά ερεθίσματα. Γίνεται επείγοντως νέα αξονική τομογραφία, στην οποία υπάρχουν τα εξής ευρήματα: πολλαπλές αιμορραγικές θλάσεις στο δεξιό μετωπιαίο λοβό και σύστοιχο υποσκληρίδιο αιμάτωμα, αιμορραγικές θλάσεις στον πόλο του δεξιού κροταφικού λοβού και σύστοιχο υποσκληρίδιο αιμάτωμα, παρεκτόπιση της μέσης γραμμής προς τα αριστερά και οι δεξαμενές της βάσης του εγκεφάλου κλειστές.

» Στις 9.5.2000 η δεξιά κόρη ανοίγει (μυδρίαση δεξιά) και η ΕΠ ανέρχεται στα 35 mm Hg. Μεταφέρεται στο χειρουργείο, όπου γίνεται κρανιοτομία και μερική αφαίρεση του τεθλασμένου δεξιού μετωπιαίου λοβού. Στο τέλος της επέμβασης ο εγκέφαλος σφύζει, η σκληρά μήνιγγα αφήνεται ανοιχτή, ενώ οι κόρες είναι σε μυδρίαση χωρίς αντίδραση στα φωτεινά ερεθίσματα...

» Στις 12.5.2000 γίνονται οι δοκιμασίες εγκεφαλικού θανάτου και είναι όλες θετικές. Στις 13.5.2000 η μυδρίαση των κορών υποχωρεί και παρουσιάζουν αντίδραση στο φως. Σταδιακά μέχρι 16.5.2000 ο ασθενής παρουσιάζει δικές του αναπνοές, αντιδρά στις βρογχοαναρροφήσεις, παρουσιάζει μασητικές κινήσεις και προσπαθεί να ανοίξει τα μάτια του. 18.5.2000: έχει επαφή με το περιβάλλον, εκτελεί εντολές, κινεί και τα τέσσερα άκρα».

Όταν συνήλθε τελείως, παρουσίαζε μόνο ένα πρόβλημα στο αριστερό χέρι, λόγω του πολλαπλού τραυματισμού και των επεμβάσεων κατά τη διάρκεια θεραπείας στη Μ.Ε.Θ. Δεν μπορούσε να ανοίξει τα δάκτυλά του και είχε υπαισθησία. Επισκέφθηκαν αρκετούς γιατρούς. Ο νευρολόγος κ. Ηλίας Τσορλίνης (Εργαστήριο Κλινικής Νευροφυσιολογίας) συμπέρανε: «διάχυτη εκφύλιση του ωλενίου νεύρου ΑΡ στο αντιβράχιο, κάτω από το ύψος της έκφυσης του κλάδου για τον ωλένιο καμπτήρα του καρπού, χωρίς να υπάρχει το εστιακό block αγωγιμότητας».

Ένα βράδυ ο ίδιος ο Απόστολος είδε τον διάκονο άγιο Νικόλαο να λέει απευθυνόμενος στον πατέρα του: — «Πήγατε σε τόσους γιατρούς· σε μένα γιατί δεν ήρθατε;» — «Πώς θα το κάνεις εσύ καλά;» ρώτησε ο πατέρας — «Ξέρεις εσύ!» απάντησε ο Άγιος. Σέ δεύτερο ενύπνιό του ο Απόστολος είδε πως βρέθηκε ο ίδιος σ' ένα εκκλησάκι και στο τέμπλο ήταν η κεφαλή του αγίου Ραφαήλ. Ο ίδιος δίσταζε να πλησιάσει. Τότε εμφανίστηκε ολόκληρος ο Άγιος, του είπε πόσες φορές είχε εκκλησιαστεί τον τελευταίο καιρό, έπειτα του έπιασε το χέρι λέγοντας μιά προσευχή, και μέ το άγγιγμα αυτό το χέρι πήρε μιά λάμψη. Σε λίγο καιρό αποκαταστάθηκε τελείως!

Επιλογή από το βιβλίο του Σεβ. Μητροπολίτου Γουμενίσσης κ. Δημητρίου «Θαύματα Αγίων - Σημεία Θεού»